

at de kan være til Gene for de frie Fiskere, og jeg derfor ogsaa vil være med til at afløse dem, kan jeg dog ikke undlade at gøre den Bemærkning, at jeg har faaet det Indtryk, at Fiskeriet der oppe drives baade meget forstandigt og paa intensiv Maade.

Dernæst spurgte det ærede Medlem, hvordan det forholder sig med Trækkestien ved Gudenaa. Statens Overtagelse deraf ligger saa langt tilbage som 1858, og medens Stien i sin Tid brugtes meget, antager jeg, at den nu bruges langt mindre. Men om den nærmere Sammenhæng kan jeg ikke udtale mig. Det er vist ikke saa lidt indviklet. Det er ikke en Gang alle Vegne saaledes, at Trækkestien gaar lige ned til Aaen, paa sine Steder er der en lav Aabred mellem Stien og Aaen. Denne Sag er imidlertid af Landbrugsministeriet overgivet Ministeriet for offentlige Arbejder til Undersøgelse. Jeg har forhørt mig, hvordan den ligger der, Ministeriet er ikke kommet saa langt frem i sin Undersøgelse, at det i saa Henseende kan sige noget bestemt.

Det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen) var mindre veltilfreds med flere af Lovforslagets Bestemmelser, alligevel maa jeg vist opfatte hans Kritik som velvillig. Kritikken angik nærmest Maal- og Fredningsbestemmelser og andre mindre væsentlige Forhold. Disse, tror jeg, det eventuelle Udvalg langt lettere kan behandle og forhandle om. Det samme vil jeg sige til de ærede Medlemmer, der har fremført Ønsker om lignende mindre Ændringer. Jeg tror, de ikke behøver at drøftes her, men kan henvises til Udvalgsbehandlingen. Det ærede Medlem omtalte som en Mærkelighed, at Fiskerne i Esbjerg, Ringkøbing o. s. v. nok maatte indbringe Rødspætter under 210 mm, men de maatte kun sælge disse til Udlandet. Det ærede Medlem mente, at lignende Forhold fandtes her ved Øresund. Hvad dette sidste angaar, skal jeg sige, at der mellem Sverige og Danmark er indgaaet en Konvention, hvorved disse Mindstemaal er fastslaaede, saa at ændre dette Forhold nu vilde være at bryde Konventionen. Forholdet ved Esbjerg er, at der for Nord-søens Vedkommende i det internationale Raad er opnaaet Enighed om et Forslag om fælles Mindstemaal, og dersom Krigten ikke var kommet, var dette Forslag sikkert tiltraadt af alle de omliggende Stater. Om Kontrollen, som det ærede Medlem ogsaa omtalte, vil jeg kun sige, at den bliver vanskelig at udøve, naar der paa enkelte

Pladser kan tilføres Markedet Undermaalsfisk, da det senere hen ikke er let at konstatere, hvorfra disse Undermaalsfisk stammer. Det samme ærede Medlem mente, at det var overflødigt at have 2 Maal for Fisk; et for Længden fra Snudespiden til Haleroden og et for Totallængden. Der-til skal jeg kun sige, at Kontrollen regner med det førstnævnte Maal, og at ingen Fisk, som holder det Maal, bliver konfiskeret, men Videnskaben og Udlandet bruger Totallængden, derfor er denne ogsaa medtaget.

Angaaende Ferskvandsfiskerilovforslaget er der ikke fremkommet særlige Indvendinger, men de foreslaaede Ændringer i den gældende Lov er ogsaa mindre her end ved Saltvandsfiskerilovforslaget. Det ærede Medlem fra Slagelse ønskede dog den Bestemmelse strøget, hvorefter der ved Vedtægters Vedtagelse kunde stemmes ved Fuldmagt, og henviste i saa Henseende til et Tilfælde fra Stubbesø i Jylland, i hvilket der efter hans Mening var sket Misbrug. Den paagældende Vedtægt blev stadfæstet i 1912, men der er intet ulovligt sket. Hvad der skete, var, at en Lodsejer, der havde forpagtet Fiskeriet af flere andre Lodsejere, paa det Møde, hvor Vedtægterne skulde vedtages, fremlagde gyldige Fuldmagter fra tilstrækkelig mange Lodsejere, saa at Vedtægten derved kunde vedtages og Lovens Bestemmelser altsaa opfyldes. At dette Forhold kan have uheldige Virkninger, er en Ting for sig, og det er meget muligt. Jeg ved, at bag-efter har adskillige af Lodsejerne været misfornøjede og fortrudt, at de har givet vedkommende disse Fuldmagter. Om Bestemmelsen, at der kan stemmes ved Fuldmagt, skal stryges eller ikke, overlader jeg til Udvalget, den Sag kan ikke have stor Betydning.

Det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) spurgte, hvor mange Blankaal der fiskedes før 1907 og efter 1907, og hvordan Fiskepladserne var besatte før 1907 og efter 1907. Det ærede Medlem indrømmede, at det sidste Spørgsmaal er vanskeligt at besvare. Gennemsnitlig for hvert af Aarene i Femaaret 1903—07 var Vægten af den fangede Blankaal 1,039,468 kg og Værdien deraf 1,044,449 Kr. Værdien af Redskaber, altsaa Ruser — Bundgarn blev i Virkeligheden ikke brugt før 1907 — var 1,032,025 Kr. I Aaret 1907 alene var Vægten 1,017,604 kg, Værdien deraf 1,069,265 Kr., og Værdien af Redskaber, altsaa Ruser, var 1,180,307 Kr. Gennemsnitlig for hvert Aar i Femaaret